Siis ei olla kulli nii eben mitte oma näimist naitama

VIII. Pruukidest (kombedest) ja uskumistest.

1. Pöllumees mote wiib Waßila-päawal mõne koorma sõnnikut põllu peale, kui wõimalik ei ole põllule wiia siis wiskab ta hanguga laudast mõne karra wäljas; et sõnnik siis kohe põllul ära mädaneb.

Kewade sõnnikw mädamisperaotab ta noort kuud ja lõunat kuult, kui nõnda ei juhtu, siis peab ikka lõunat kuul olema wm. ehk kull wana kuu, sõnnikw siise kandmine peab siis lõpmata noores kuus olema, siis mädaneba sõnnik ruttemine ära wa, kui nõnda ei tehta, ülleswad need kes nõnda aotawad ja loodawad, seista sõnnikw tükkid mitte aastad mädanemata põldas näha; wana märg ja kuiw saäl juures need pea edendajad ja takistajad on, kas mädaneb ruttu wõi pikkamisi.

2. Uudset wilja esimesst rehest ei müüda ega anta paitisele, ka õlgi esimesst rehest ei anta wälja ega makseta laenu, kiw mitte miljast ei makseta laenu. Soola teri pannakse esimese Külimitu sisse kui sarja alt wilja kotti pannakse, ütsi esimese seka segus. Selle pärast et esimise wilja ehk uudsega*) antades jätk juuresst ära, kui soola sees ei ole.

*) sõna „uudsega" tähendab iga produkti esimest paari nastas ja kiw lõma õdra, esimest tapmisst jõgisest.

3. Weskil käimisest. Wilja kotti sulku, wilja sisse pannakse soola teri, kui weskile wiiakse siis pannakse kotti suu taga poole tuuakse nagu siis ette poole; kui kui tümberpöörad siis minna jätk külasse, sest praegist peab praegu weel mõni mes kindlaste kinni. Peremees ei tohu sulast palju usaldada, weskelt ära tooma.

4. Usutakse et soola sees nõiamu olla, mis keelab et jätku ei lase ära wõtta. Seepärast pannakse soola, marksw lopsaga esimise rukki wihu sisse leikase hakkatükel. Piima sisse pannakse soola mis teistele s.o. wõeraste antakse ja müüakse. Kanjale kewade esimest korda wäljaaiamisel antakse leiwaga mõned soola terad. 5. Soola pannakse soja leiwa sisse kui juhtub et külalisele antakse, ja oma inimestele nagu lastele kes soja leiwaga walja lähewad. Kui siis kull soja leiwa kais küla inimese ninasse puutub, ometi jätku wõtta ta ei saa. Räägitakse: Kord olla kakskmast, külast läki läinud, keskel küla tunnud nemad soja leiwa haisu, -silma näha ei olnud neil mitte et juuts kellegi ungast oleks wälja käinud mis oleks leiwa tegemisest märku annud — esimine õõlnud näpuga näidates: „Seal peres tehakse leiba, kui kena hais, wõttame jätku ära." Teine haisutand ning õõlnud esimesele. „Sul onu jätku